

съ слѣни драги му се и свидни, щомъ тѣ про-
глѣдватъ той ги натиря.

Сиво кѣлбо с'игли набодено, денѣ седи, нощѣ ходи.
Сѣкий ме вѣрва и отъ себе си повече, а азъ вѣр-
вамъ само мѫжа си.

Се висѣж, призъ день гориж.

Самъ тѣрна, тамъ тѣрна, лѣгна тѣрна та умрѣ.

Синъ гѣлжбъ подъ земя вѣрви.

Срѣдлюви дунки вода блѣватъ.

560 Съ'огънъ се гасиж, съ вода запалвамъ, по пазарь се
носиж и съ ока продавамъ.

Сине черно арапче, запряно лѣжи въ едно трапче,
салтъ му огънъ покажи че го глѣдай какъ бѣжи.

Съ седемь дунки единъ тукмамъ, който не го познай
той е ахмакъ.

Сюрмаха го фжрля на пхтя, богатий го крие въ пазува.

Самъ умъ нѣма, пакъ на човѣцитетъ умъ дава.

Синъ не роденъ пакъ жена си родилъ.

С'желѣзни уста, с'куршуменъ езикъ, пакъ да го чу-
ешъ, ти казваль вихъ.

С'голѣми рога малъкъ воль, заднишкомъ влиза въвъ
оборъ.

С'желѣзни ржцѣ отстрана, съ дѣлги мустаци на глава,
лопатата му на гѣрба, носи орѣхи безъ турба. За
риба кога отива, чакъ прѣзъ Дунава прѣплав'ва
Вѣгѣстия папуръ и тржстакъ, разравя трѣва и ти-
някъ, а пакъ жабитѣ край вѣрбакъ, пѣхѣтъ му
песень: вракъ, вракъ, вракъ; кѫжете кой е тось
юнакъ.

Само си насмита, само си измита, смѣта кат' пребира,
крещи се прѣспира. Кога го изнесва отъ ядъ се
запалва. Да рѣчешь, че е брадва? Не е чукъ
ни брадва. Тесла! не се казва, а дѣ мине углажда.
Кой слуша да казва, а другъ да му не обажда.

570 Сѣккхъ тули пеккхъ ги, въвъ дуварь нетурихъ ги,